

Формування аграрної політики продовольчої безпеки в Україні

**Скидан О.В. к.е.н., Ковальчук О.Д., к.е.н.,
Державний агроекологічний університет (м. Житомир)**

Формування загальнодержавної та регіональної аграрної політики продовольчої безпеки з урахуванням соціальних та еколого-економічних особливостей регіонів є ключовим завданням ринкової трансформації аграрного сектору національної економіки. Аграрна політика продовольчої безпеки має базуватися на холистичному підході, при якому вона формується як комплексне явище у тісному взаємозв'язку між сільськогосподарською, агропромисловою, зовнішньоекономічною, продовольчою політикою, діяльністю у сферах якості і безпеки продовольства та харчування населення.

Кожен із зазначених структурних елементів характеризується цільовою спрямованістю на досягнення основної мети - формування продовольчої безпеки. Виходячи з цього, виникає необхідність розробки комплексної науково обгрунтованої Стратегії продовольчої безпеки, яка була б практичним втіленням державної аграрної політики. Вона виконуватиме координуючу роль щодо діючих програм і буде базовою при опрацюванні інших, направлених на усунення існуючих проблем продовольчої безпеки.

Сільське господарство розглядається лише як частина об'єктів управління аграрної політики, що стосується формування пропозицій на продовольство. Стимулювання попиту на нього може здійснюватися шляхом реалізації заходів щодо переробних, торговельних підприємств та населення у вигляді соціальних програм, направлених на забезпечення необхідного харчування всіх категорій населення, підвищення рівня зайнятості, здійснення політики обмеження рентабельності та торговельних надбавок на основні продовольчі товари до економічно обгрунтованого рівня.

Формування надійної системи продовольчої безпеки передбачає необхідність створення системи ідентифікації фактичного її стану, прогнозування та завчасного попередження негативних змін, що реалізується шляхом формування відповідної

бази даних та забезпечення проведення на її основі інформаційно-аналітичної роботи щодо виявлення існуючих та потенційних загроз продовольчій безпеці та розробки заходів щодо їх локалізацій і нейтралізації.

Систему контролю продовольчої безпеки пропонується організувати навколо наступних основних напрямів: моніторинг агропромислового виробництва; моніторинг споживчого ринку, який в основному має контролювати торгівлю; соціальний моніторинг уразливих груп населення; спостереження за споживанням продовольства та харчуванням населення; моніторинг якості та безпеки продовольства.